

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2009. február 10.*

A C-301/06. sz. ügyben,

az EK 230. cikk alapján megsemmisítés iránt 2006. július 6-án

Írország (képviseli: D. O'Hagan, meghatalmazotti minőségben, segítői: E. Fitzsimons, D. Barniville és A. Collins, SC, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek,

támogatja:

a **Szlovák Köztársaság** (képviseli: J. Čorba, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Parlament** (képviselik kezdetben: H. Duintjer Tebbens, M. Dean és A. Auersperger Matić, később: e két utóbbi és K. Bradley, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: J.-C. Piris, J. Schutte és S. Kyriakopoulou, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen,

támogatják őket:

a **Spanyol Királyság** (képviselik: M. A. Sampol Pucurull és J. Rodríguez Cárcamo, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

a **Holland Királyság** (képviselik: C. ten Dam és C. Wissels, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: C. Docksey, R. Troosters és C. O'Reilly, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

az **európai adatvédelmi biztos** (képviseli: H. Hijmans, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és K. Lenaerts tanácselnökök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, J. Klučka, A. Arabadjiev, C. Toader és J.-J. Kasel bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. július 1-jei tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2008. október 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Írország keresetében azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL L 105., 54. o.), mivel azt nem megfelelő jogalapon fogadták el.

Jogi háttér

A 95/46/EK irányelv

- ² A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) lefekteti a személyes adatok feldolgozására vonatkozó szabályokat a természetes személyek e vonatkozású jogainak védelme érdekében, egyben biztosítva az említett adatok szabad mozgását az Európai Közösségben.

3 A 95/46 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése kimondja:

„Az irányelv nem alkalmazandó az alábbi személyesadat-feldolgozásokra:

- a közösségi jog hatályán kívül eső tevékenységek, mint például az Európai Unióról szóló szerződés V. és VI. címeiben megállapítottak, valamint a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve az ország gazdasági jólétét is, ha a feldolgozási művelet nemzetbiztonsági ügyre vonatkozik), továbbá a büntetőjog területén az állami tevékenységekkel kapcsolatos feldolgozási műveletek,

- a természetes személy által kizárólag személyes célra, vagy háztartási tevékenysége keretében végzett adatfeldolgozás.”

A 2002/58/EK irányelv

4 Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 514. o.) elfogadására azzal a céllal került sor, hogy a 95/46 irányelvet kiegészítse a hírközlési ágazatra vonatkozó különös rendelkezésekkel.

5 A 2002/58 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„E cikk (2), (3) és (5) bekezdésének, valamint a 15. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az előfizetőkre és felhasználókra vonatkozó, a nyilvános hírközlő hálózat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által feldolgozott és tárolt forgalmi adatokat törölni kell, vagy anonimé kell tenni, ha a közlés továbbításához ezek már nem szükségesek.”

6 Ugyanazon irányelv 15. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az e bekezdésben megállapított indokok alapján korlátozott ideig történő megőrzésére vonatkozóan. Az e bekezdésben említett valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie a közösségi jog általános elveivel, beleértve az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében említetteket.”

A 2006/24 irányelv

7 A 2006/24 irányelv (5)-(11) preambulumbekzdése értelmében:

- „(5) Számos tagállam olyan jogszabályokat fogadott el, amelyek a bűncselekmények megelőzése, vizsgálása, felderítése és üldözése érdekében a szolgáltatásnyújtók számára előírják egyes adatok megőrzését. Ezen nemzeti jogszabályok rendelkezései jelentősen eltérnek.
- (6) A bűncselekmények megelőzése, vizsgálása, felderítése és üldözése érdekében az adatok megőrzését előíró nemzeti rendelkezések közötti jogi és technikai különbségek akadályokat jelentenek az elektronikus hírközlés belső piaca számára, mivel a szolgáltatások nyújtóira eltérő követelmények vonatkoznak a megőrizendő forgalmi és helymeghatározó adatok típusait, valamint a megőrzés feltételeit és idejét illetően.
- (7) A Bel- és Igazságügyi Tanács a 2002. december 19-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy az elektronikus hírközlési lehetőségek jelentős növekedése következtében az elektronikus hírközlési eszközök használatával kapcsolatos adatok különös jelentőséggel bírnak, és így értékes eszközt jelentenek a bűncselekmények – különösen a szervezett bűnözés – megelőzése, vizsgálása, felderítése és üldözése során.
- (8) Az Európai Tanács által 2004. március 25-én elfogadott, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló nyilatkozat felszólította a Tanácsot, hogy vizsgálja meg

a hírközlési forgalmi adatok szolgáltatásnyújtók által történő megőrzésére vonatkozó szabályok kidolgozásának lehetőségét.

- (9) Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény [...] [a továbbiakban: EJEE] 8. cikke szerint mindenkit megillet a magánéletének és levelezésének tiszteletben tartásához való jog. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, valamint mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges. Mivel az adatmegőrzés több tagállamban is igen hasznos és hatékony nyomozati eszköznek bizonyult a bűnüldözés terén, különösen a szervezett bűnözés és a terrorizmus felderítése tekintetében, szükség van arra, hogy a megőrzött adatokhoz a bűnüldöző szervek ezen irányelvben megállapított feltételek mellett, korlátozott időtartamra, hozzáférjenek. Az EJEE 8. cikkével összhangban álló, adatok megőrzését szabályozó jogi eszköz elfogadása ezért egy szükséges intézkedés.
- (10) A Tanács 2005. július 13-án a Londont ért terrortámadások elítéléséről elfogadott nyilatkozatában megerősítette, hogy minél hamarabb közös intézkedéseket kell elfogadni a távközlési adatok megőrzésére vonatkozóan.
- (11) Figyelemmel a forgalmi és helymeghatározó adatok fontosságára a bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése során – ahogyan számos tagállam kutatásai és gyakorlati tapasztalatai is mutatják –, európai szinten biztosítani kell, hogy a hírközlési szolgáltatások nyújtása során a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói, illetve a nyilvános hírközlő

hálózatok szolgáltatói által előállított vagy feldolgozott adatokat az ezen irányelvben megállapított feltételek mellett, meghatározott ideig megőrizték.”

- 8 Ugyanazon irányelv (21) preambulumbekzdése kimondja:

„Mivel ezen irányelv célkitűzéseit – nevezetesen a szolgáltatók egyes adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségeinek harmonizálását, valamint annak biztosítását, hogy ezen adatok az egyes tagállamok nemzeti joga által meghatározott súlyos bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából rendelkezésre álljanak – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok ezen irányelv terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a[z EK-]Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.”

- 9 Az említett irányelv (25) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„Ezen irányelv nem sértheti a tagállamok azon jogát, hogy az általuk meghatározott nemzeti hatóságok adathozzáférési és adatfelhasználási jogáról jogszabályt fogadjanak el. Az ezen irányelv alapján a nemzeti hatóságok által a 95/46/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében meghatározott tevékenységek során gyűjtött adatok hozzáféréseinek szabályozása nem tartozik a közösségi jog hatálya alá. Ezt azonban a nemzeti jog vagy az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe szerinti fellépés szabályozhatja. Az ilyen jogszabálynak vagy fellépésnek teljes mértékben

tiszteletben kell tartania a tagállamok közös alkotmányos hagyományából eredő és az Emberi Jogok Európai Egyezménye által biztosított alapvető jogokat. [...]"

- 10 Az említett 2006/24 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Ezen irányelv célja azon tagállami rendelkezések harmonizálása, amelyek a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóinak vagy a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatóinak egyes általuk előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségeit szabályozzák, annak biztosítása érdekében, hogy ezen adatok az egyes tagállamok nemzeti joga által meghatározott súlyos bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából rendelkezésre álljanak.”

- 11 Az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A 2002/58/EK irányelv 5., 6. és 9. cikkétől eltérve a tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítása érdekében, hogy a joghatóságukon belül található nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói vagy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatói által az érintett hírközlési szolgáltatások nyújtása során előállított vagy feldolgozott, és az ezen irányelv 5. cikkében felsorolt adatokat annak rendelkezéseivel összhangban megőrizték.”

12 Ugyanazon irányelv 4. cikke pontosítja:

„A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelvvel összhangban megőrzött adatok meghatározott esetekben és a nemzeti jognak megfelelően kizárólag az illetékes nemzeti hatóságok számára legyenek továbbíthatók. A megőrzött adatokhoz a szükségnek és az arányossági követelményeknek megfelelően történő hozzáférés érdekében követendő eljárást és a teljesítendő feltételeket a tagállamok határozzák meg nemzeti jogukban, a vonatkozó európai uniós jogi, valamint nemzetközi közjogi rendelkezések figyelembevételével, különös tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett Emberi Jogok Európai Egyezményére.”

13 A 2006/24 irányelv 5. cikke kimondja:

„1. A tagállamok biztosítják ezen irányelv alapján a következő adatkategóriák megőrzését:

a) a közlés forrásának megtalálásához és azonosításához szükséges adatok:

[...]

b) a közlés címzettjének azonosításához szükséges adatok:

[...]

c) a közlés napjának, időpontjának és időtartamának megállapításához szükséges adatok:

[...]

d) a közlés típusának megállapításához szükséges adatok:

[...]

e) a felhasználók (feltételezett) kommunikációs berendezésének azonosításához szükséges adatok:

[...]

f) mobil kommunikációs eszköz helyének megállapításához szükséges adatok:

[...]

2. Ezen irányelv alapján a közlés tartalmát felfedő adat nem őrizhető meg.”

14 Az említett irányelv 6. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az 5. cikkben meghatározott adatkategóriákat a közlés időpontjától számított legalább hat hónapig és legfeljebb két évig megőrizték.”

15 Ugyanazon irányelv 7. cikke kimondja:

„A 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelv értelmében elfogadott rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói vagy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatói tiszteletben tartják [helyesen: legalább] a következő adatbiztonsági elveket az ezen irányelvvel összhangban megőrzött adatok tekintetében:

[...]”

16 A 2006/24 irányelv 8. cikke értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy az 5. cikkben felsorolt adatokat ezen irányelvvel összhangban úgy őrzik meg, hogy a megőrzött adatok és a hozzájuk kapcsolódó egyéb szükséges információk kérelemre az illetékes hatóságok számára haladéktalanul továbbíthatók legyenek.”

17 Ugyanazon irányelv 11. cikkének szövege a következő:

„A 2002/58/EK irányelv 15. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

»(1a) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a kifejezetten a [2006/24] irányelv szerint megőrzendő adatokra azon irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében.«”

A jogvita előzményei

- 18 A Francia Köztársaság, Írország és a Svéd Királyság, valamint Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága 2004. április 28-án az EU 31. cikk (1) bekezdésének c) pontja és az EU 34. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján kezdeményezést terjesztett az Európai Unió Tanácsa elé kerethatározat elfogadása céljából. E tervezet tárgya a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggésben feldolgozásra és megőrzésre kerülő vagy nyílt kommunikációs hálózatokon rendelkezésre álló adatok megelőzés, kivizsgálás, felderítés, valamint a terrorizmus elleni küzdelmet is magában foglaló bűnüldözés céljából történő tárolása (8958/04. sz. tanácsi dokumentum).
- 19 Az Európai Közösségek Bizottsága csak az említett kerethatározat-tervezet bizonyos részét illetően támogatta az abban felhasznált jogalapot. Különösen arra emlékeztetett, hogy az EU 47. cikk nem teszi lehetővé, hogy az EU-Szerződésen alapuló aktus befolyásolja a közösségi vívmányokat, jelen esetben a 95/46 és a 2002/58 irányelvet. Mivel úgy vélte, hogy a megőrzendő adatok kategóriáinak meghatározása és azok megőrzésének időtartama a közösségi jogalkotó hatáskörébe tartozik, a Bizottság fenntartotta jogát irányelvjavaslat előterjesztésére.
- 20 A Bizottság 2005. szeptember 21-én az EK 95. cikk alapján elfogadta a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatot (COM[2005] 438 végleges).

- 21 A 2005. december 1-jei és 2-i ülésén a Tanács a kerethatározat elfogadásának továbbvitele helyett az EK-Szerződésen alapuló irányelv elfogadása mellett döntött.
- 22 Az Európai Parlament az EK 251. cikkben meghatározott együttdöntési eljárás keretében 2005. december 14-én előterjesztette véleményét.
- 23 A Tanács 2006. február 21-i ülésén minősített többséggel elfogadta a 2006/24 irányelvet. Írország és a Szlovák Köztársaság az említett szöveg elfogadása ellen szavazott.

A felek kérelmei

- 24 Írország azt kéri, hogy a Bíróság:
- semmisítse meg a 2006/24 irányelvet, mivel azt nem megfelelő jogalapon fogadták el, és

 - a Tanácsot és a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

25 A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

- elsődlegesen a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el, és

- Írországot kötelezze a jelen eljáráshoz kapcsolódó valamennyi költség viselésére;

- másodlagosan amennyiben a Bíróság megsemmisíti a 2006/24 irányelvet, mondja ki, hogy az említett irányelv az új jogi aktus hatálybalépéséig hatályban marad.

26 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el az Írország által benyújtott keresetet, és

- az említett tagállamot kötelezze a költségek viselésére.

- 27 A Bíróság elnöke 2007. február 1-jei végzéseivel megengedte a beavatkozást a Szlovák Köztársaság részére Írország kérelmeinek támogatása végett, a Spanyol Királyság, a Holland Királyság, a Bizottság és az európai adatvédelmi biztos részére pedig a Parlament és a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

A keresetről

A felek érvei

- 28 Írország arra hivatkozik, hogy az EK 95. cikknek a 2006/24 irányelv jogalapjául történő választása alapvető tévedés. Sem az említett cikk, sem az EK-Szerződés más rendelkezései nem alkalmasak arra, hogy ezen irányelv megfelelő jogalapjául szolgáljanak. Az említett tagállam elsősorban azt állítja, hogy az irányelv egyetlen célja vagy legalábbis fő vagy döntő célja bűncselekmények kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének elősegítése, a terrorizmust is ideértve. Ezért a 2006/24 irányelvben szereplő intézkedések egyetlen érvényes jogalapja az EU-Szerződés VI. címe, különösen annak 30. cikke, 31. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontja lehet.
- 29 Írország szerint a 2006/24 irányelv (7)-(11) és (21) preambulumbekzdésének, valamint az említett irányelv lényeges rendelkezéseinek, különösen 1. cikke (1) bekezdésének vizsgálata bizonyítja, hogy az EK 95. cikk az említett irányelv jogalapjaként alkalmatlan és igazolhatatlan. Az említett irányelv ugyanis egyértelműen bűncselekmények elleni küzdelemre irányul.

- 30 Az említett tagállam szerint megállapítható, hogy az EK 95. cikkben alapuló intézkedések „súlypontjának” a nemzeti jogszabályok belső piac működésének javítása végetti közelítésének kell lennie (lásd különösen a C-317/04. és C-318/04. sz., Parlament kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2006. május 30-án hozott ítéletet [EBHT 2006., I-4721. o.]). A 2006/24 irányelv rendelkezései a bűncselekmények elleni küzdelemre vonatkoznak, és nem rendeltetésük a belső piac esetleges funkciózavarainak kijavítása.
- 31 Másodsorban, még ha a Bíróság Írország lényegi kérelmével ellentétben akként is határoz, hogy a 2006/24 irányelvnek valóban célja többek között a belső piac torzulásainak vagy akadályainak kiküszöbölése, az említett tagállam másodlagosan azt állítja, hogy e cél a bűnözés elleni küzdelem mint fő vagy döntő cél mellett egyértelműen másodlagosnak tekintendő.
- 32 Írország hozzáteszi, hogy a 2002/58 irányelvet módosíthatja ugyan más irányelv, de a közösségi jogalkotó nem rendelkezik felhatalmazással arra, hogy az EK 95. cikk alapján elfogadott módosító irányelv segítségével foglalja bele a 2002/58 irányelvbe azokat az intézkedéseket, amelyek nem tartoznak az első pillér alapján a Közösségre ruházott hatáskörbe. Azok a kötelezettségek, amelyek rendeltetése annak biztosítása, hogy az adatok bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljára rendelkezésre álljanak, olyan területet érintenek, amely kizárólag az EU-Szerződés VI. cikkén alapuló jogi eszköznek képezheti tárgyát. Ilyen jogalkotási eszköz elfogadása az EU 47. cikk értelmében nem érinti az említett irányelv rendelkezéseit. Amennyiben az említett cikkben használt „érinteni” ige értelmét helyesen állapítjuk meg, azt úgy kell értelmezni, hogy nem tiltja a közösségi aktusok és az Unió aktusai közötti esetleges átfedéseket, amennyiben másodlagos vagy jelentéktelen kérdésekről van szó.
- 33 A Szlovák Köztársaság támogatja Írország álláspontját. Úgy véli, hogy az EK 95. cikk nem szolgálhat a 2006/24 irányelv jogalapjául, mivel az utóbbi fő célja nem a belső piac akadályainak és torzulásainak megszüntetése. Az említett irányelv célkitűzése az adatok megőrzésének a kereskedelmi szempontokon túlmenő harmonizálása a tagállamoknak

a büntetőjog területén folytatott tevékenysége elősegítése céljából, és ezért annak elfogadására nem kerülhet sor a Közösség hatáskörei keretében.

- 34 A fenti tagállam szerint a személyes adatoknak a 2006/24 irányelv által előírt megőrzése a magánszemélyeket az EJEE 8. cikke alapján megillető magánélet tiszteletben tartásához való jog gyakorlásába történő jelentős beavatkozáshoz vezet. Kétségbe vonható, hogy ilyen jelentős mértékű beavatkozás igazolható-e gazdasági indokokkal, jelen esetben a belső piac hatékonyabb működésével. Megfelelőbb megoldást jelent, ha azon aktus elfogadására, amelynek fő és nem rejtett célja a bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem, a Közösség hatáskörén kívül kerül sor, ami helyénvalóbb igazolását kínálja a magánélet tiszteletben tartásához való jogba történő beavatkozásnak.
- 35 A Parlament arra hivatkozik, hogy Írország a 2006/24 irányelv rendelkezéseinek szelektív olvasatára támaszkodik. Szerinte az említett irányelv (5) és (6) preambulumbekzdése azt pontosítja, hogy ezen irányelv fő vagy döntő célja az elektronikus hírközlés belső piacát érintő akadályok megszüntetése, (25) preambulumbekzdése pedig megerősíti, hogy a megőrzött adatokhoz való hozzáférés és azok felhasználása nem tartozik közösségi hatáskörbe.
- 36 A Parlament azt állítja, hogy a 2001. szeptember 11-én New Yorkot (Egyesült Államok), a 2004. március 11-én Madridot (Spanyolország) és 2005. július 7-én Londont (Egyesült Királyság) ért terrortámadást követően bizonyos tagállamok különböző szabályokat fogadtak el az adatok megőrzése terén. Az említett intézmény szerint ezen eltérések akadályozhatják az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtását. A Parlament úgy véli, hogy az adatok megőrzése a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatásait nyújtók (a továbbiakban: szolgáltatásnyújtók) számára jelentős költségelemet képez, és a terület eltérő normákkal való szabályozása torzíthatja a versenyt a belső piacon. Hozzáteszi, hogy a 2006/24 irányelv fő célja a tagállamok által a szolgáltatásnyújtók részére előírt

adatmegőrzési kötelezettségek harmonizálása. A fentiekből az következik, hogy az EK 95. cikk az említett irányelv megfelelő jogalapját képezi.

37 A Parlament arra is hivatkozik, hogy a bűnözés elleni küzdelem jelentősége nem zárja ki, hogy az irányelv jogalapjául az EK 95. cikk szolgáljon. Még ha a bűnözés elleni küzdelem egyértelműen befolyásolta is az említett irányelv által választott megoldásokat, e befolyás nem teszi érvénytelenné az EK 95. cikk jogalapként történő választását.

38 A fentiekén kívül a 2006/24 irányelv 4. cikke ugyanazon irányelv (25) preambulumbekzdéséhez hasonlóan úgy rendelkezik, hogy a megőrzött adatokhoz való hozzáférés és azok feldolgozásának feltételeit a tagállamoknak kell meghatározniuk az uniós jog, a nemzetközi jog és különösen az EJEE rendelkezéseivel összhangban. E megközelítés eltér a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet tárgyát képező intézkedések esetében alkalmazottól, amely ügyben a légitársaságok kötelesek voltak hozzáférést biztosítani az utasok adataihoz harmadik állam bűnüldöző szervei számára. Az említett irányelv tehát tiszteletben tartja az első és a harmadik pillér közötti hatáskörmegosztást.

39 A Parlament szerint amennyiben igaz, hogy valamely magánszemély személyes adatainak tárolása főszabály szerint az EJEE 8. cikke szerinti beavatkozásnak minősülhet, e beavatkozás az említett cikk szerint igazolható a közbiztonság vagy a bűncselekmények megelőzése indokaival. Különbséget kell tenni az említett beavatkozás igazolásának kérdése és a megfelelő jogalapnak az Unió jogrendje keretében történő megválasztása között, mivel e két kérdés semmilyen kapcsolatban nem áll egymással.

40 A Tanács arra hivatkozik, hogy a 2002/58 irányelv elfogadását követő években a nemzeti bűnüldöző szervek egyre nagyobb aggodalommal tekintettek az elektronikus hírközlési szolgáltatások körébe tartozó innovációk bűncselekmények elkövetése céljára történő felhasználására. Álláspontja szerint ezen újkeletű aggodalmak készítették a tagállamokat az említett hírközléshez kapcsolódó adatok törlésének megakadályozását és a bűnüldöző szervek részére történő rendelkezésre állásuk biztosítását szolgáló intézkedések elfogadására. Az említett intézmény arra hivatkozik, hogy a fenti intézkedések eltérő jellege már zavart okozott a belső piac megfelelő működésében. A 2006/24 irányelv (5) és (6) preambulumbekkezdése ezt kifejezetten tartalmazza.

41 A fenti helyzet annak biztosításának kötelezettségét róta a közösségi jogalkotóra, hogy a szolgáltatásnyújtókra tevékenységük gyakorlásának feltételei tekintetében egységes szabályok vonatkozzanak.

42 A fenti okokból a 2006-os év során a közösségi jogalkotó szükségesnek ítélte megszüntetni a 2002/58 irányelv 5., 6. és 9. cikkében szereplő, az adatok törlésére vonatkozó kötelezettséget, és előírni, hogy a 2006/24 irányelv 5. cikkében említett adatokat a jövőben bizonyos időtartamig kötelezően meg kell őrizni. E módosítás arra kötelezi a tagállamokat, hogy a közlés időpontjától számított legalább hathónapos és legfeljebb kétéves időtartamig biztosítsák az említett adatok megőrzését. E módosítás célja pontos és harmonizált feltételek megállapítása, amelyeket a szolgáltatásnyújtóknak a 2006/24 irányelv 5. cikkében említett személyes adatok törlése vagy törlésük mellőzése tekintetében tiszteletben kell tartaniuk, ily módon megteremtve a Közösségen belül alkalmazandó közös szabályokat a belső piac egységességének biztosítása céljából.

43 A Tanács arra a következtetésre jut, hogy ha a bűnözés és ezen belül a terrorizmus elleni küzdelem a 2002/58 irányelv 5., 6. és 9. cikkében meghatározott jogok és kötelezettségek tartalmának módosítására irányuló döntés meghatározó tényezője is volt, e körülmény nem zárja ki, hogy a 2006/24 irányelvet az EK 95. cikk alapján kellett elfogadni.

- 44 Az EU 30. cikk, az EU 31. cikk és az EU 34. cikk egyike sem, sem pedig az Európai Unióról szóló szerződés más cikkei nem alapozhatnak meg olyan aktust, amely alapvetően arra irányul, hogy módosítsa a szolgáltatásnyújtók tevékenységének gyakorlására vonatkozó feltételeket, vagy kivonja őket a 2002/58 irányelv által létrehozott rendszer hatálya alól.
- 45 A szolgáltatásnyújtók által megőrzendő adatkategóriákra és az említett adatok megőrzésének időtartamára vonatkozó – a szolgáltatásnyújtók számára a 2002/58 irányelv által előírt kötelezettségeket módosító – szabályozás nem lehet tárgya az EU-Szerződés VI. címe alapján elfogadott aktusnak. Ilyen aktus elfogadása ugyanis érinti az említett irányelv rendelkezéseit, ami az EU 47. cikk megsértésének minősül.
- 46 A Tanács szerint az EJEE 8. cikke által védett jogok nem abszolút jogok, és az említett cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek mellett korlátozhatók. A 2006/24 irányelvben meghatározott adatmegőrzés az EJEE 8. cikkének 2. pontja által elismert jogos közérdeket szolgálja, és ezen érdek védelmének megfelelő eszközét képezi.
- 47 A Spanyol Királyság és a Holland Királyság azt állítják, hogy a 2006/24 irányelv (1), (2), (5) és (6) preambulumbekzdéséből következően annak fő célja a belső piac azon akadályainak felszámolása, amelyeket a tagállamok nemzeti rendelkezései között fennálló jogalkotási és technikai eltérések okoznak. Álláspontjuk szerint az említett irányelv az ilyen jellegű akadályok felszámolásának céljával szabályozza az adatmegőrzést, egyrészt harmonizálva az adatmegőrzés kötelezettségét, másrészt meghatározva az e kötelezettség körébe tartozó körülményeket, így a megőrzendő adatok kategóriáit és azok megőrzésének időtartamát.

- 48 Az a körülmény, hogy a 2006/24 irányelv 1. cikke értelmében az említett irányelv annak biztosítása érdekében végzi a fenti harmonizációt, „hogy ezen adatok az egyes tagállamok nemzeti joga által meghatározott súlyos bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából rendelkezésre álljanak”, a fentitől eltérő kérdés. Az említett irányelv nem szabályozza az adatoknak a tagállamok hatóságai vagy rendőri szervei által történő feldolgozását. A harmonizáció – éppen ellenkezőleg – kizárólag az adatmegőrzés azon vonatkozásait érinti, amelyek közvetlenül érintik a szolgáltatásnyújtók gazdasági tevékenységeit.
- 49 Amennyiben az említett irányelv módosítja a 2002/58 irányelvet, és összefüggésben van a 95/46 irányelvvvel, a benne foglalt módosításokat csak közösségi aktussal – és nem az EU-Szerződésen alapuló aktussal – lehet megfelelően végrehajtani.
- 50 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2006/24 irányelv elfogadását megelőzően több tagállam hozott a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján adatmegőrzéssel kapcsolatos nemzeti intézkedéseket. Hangsúlyozza az említett intézkedések között fennálló jelentős eltéréseket. A megőrzés időtartama például a Hollandiában előírt három hónap és az Írországbán alkalmazott négy év között változik. Álláspontja szerint az adatmegőrzéssel kapcsolatos kötelezettségek jelentős gazdasági hatást gyakorolnak a szolgáltatásnyújtókra. Az említett kötelezettségek közötti eltérések a belső piac torzulásait idézhetik elő. A fenti összefüggésben jogszerű a 2006/24 irányelvnek az EK 95. cikk alapján történt elfogadása.
- 51 Ezenkívül az említett irányelv harmonizált módon közösségi szinten korlátozza a 2002/58 irányelvben előírt kötelezettségeket. Mivel az utóbbi az EK 95. cikkben alapul, a 2006/24 irányelv jogalapja sem lehet eltérő.

- 52 A súlyos bűncselekmények kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a 2006/24 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében való említése a közösségi jog hatálya alá tartozik, mert feltünteti az említett irányelvben szereplő, a személyek adatvédelemmel kapcsolatos jogait érintő korlátozások jogszerű célját. Ennek feltüntetése szükséges mind a 95/46 és a 2002/58 irányelv követelményeinek tiszteletben tartása, mind az EJEE 8. cikkének való megfelelés érdekében.
- 53 Az európai adatvédelmi biztos arra hivatkozik, hogy a 2006/24 irányelv tárgya az EK 95. cikk hatálya alá tartozik, mivel ez az irányelv egyrésztől közvetlen befolyást gyakorol a szolgáltatásnyújtók gazdasági tevékenységeire, tehát hozzájárulhat a belső piac megteremtéséhez és működéséhez, másrésztől pedig a közösségi jogalkotó fellépésének elmaradása esetén a belső piacon versenytorzulás jöhetett volna létre. A bűncselekmények elleni küzdelem nem az egyetlen, és nem is a döntő célja az említett irányelvnek. Ellenkezőleg, annak célja elsősorban a belső piac megteremtéséhez és működéséhez való hozzájárulás, valamint a versenytorzulások megszüntetése. Az említett irányelv az egyes adatok magánvállalkozások által, rendes gazdasági tevékenységük keretében történő megőrzésével kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket harmonizálja.
- 54 A fentiekén kívül a 2006/24 irányelv módosítja az EK 95. cikk alapján elfogadott 2002/58 irányelvet, következésképpen az előbbi is ugyanazon a jogalapon kell elfogadni. Az EU 47. cikk értelmében kizárólag a közösségi jogalkotó rendelkezik hatáskörrel az EK-Szerződésen alapuló irányelvből származó kötelezettségek módosítására.
- 55 Az európai adatvédelmi biztos álláspontja szerint, amennyiben az EK-Szerződés nem szolgálhat a 2006/24 irányelv jogalapjául, az adatvédelemmel kapcsolatos közösségi jogi rendelkezések nem nyújtanak védelmet a polgárok számára abban az esetben, ha személyes adataik feldolgozására a bűnüldözés elősegítése érdekében kerül sor. Ilyen esetben az adatvédelem közösségi jogi általános rendszere gazdasági célú adatfeldolgozásra alkalmazható, de ugyanezen adatok bűnüldözési célú feldolgozására nem.

A fentiek elhatárolási nehézségeket eredményeznek a szolgáltatásnyújtók számára, és lecsökkentik az érintett személy védelmi szintjét. Ezt a helyzetet el kell kerülni. A következetesség iránti fenti igény igazolja a 2006/24 irányelvnek az EK-Szerződés alapján történt elfogadását.

A Bíróság álláspontja

56 Elsősorban meg kell állapítani, hogy az Európai Unió hatásköreinek kérdése eltérő módon vetődik fel aszerint, hogy a kérdéses hatáskört az Európai Unió számára korábban már általános értelemben elismerték, vagy pedig erre még nem került sor. Az első eset a hatáskörök Unión belüli felosztásáról történő döntést érinti, különösen azt a kérdést, hogy az EK-Szerződés szerinti irányelv vagy az EU-Szerződés szerinti kerethatározat útján kell-e eljárni. A második esetben azonban az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztást érintő döntésről van szó, különösen arról a kérdéstről, hogy az Unió megfosztotta-e hatáskörüktől ez utóbbiakat. A jelen ügy a fenti két eset közül az elsőt érinti.

57 Szintén pontosítani kell, hogy az Írország által benyújtott kereset kizárólag a jogalap megválasztására és nem a magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog gyakorlásába a 2006/24 irányelv szerinti beavatkozás folytán megvalósuló esetleges alapjogsértésre vonatkozik.

58 Írország – akit a Szlovák Köztársaság támogat – arra hivatkozik, hogy a 2006/24 irányelv nem alapulhat az EK 95. cikkén, mivel annak „súlypontja” nem a belső piac

működését érinti. Az említett irányelv egyetlen vagy legalábbis fő célja bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése.

59 A fenti álláspontnak nem lehet helyt adni.

60 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy közösségi jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak a bírósági felülvizsgálatra, ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (lásd a C-440/05. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2007. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-9097. o.] 61. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

61 A 2006/24 irányelv az EK-Szerződés, közelebbről annak 95. cikke alapján került elfogadásra.

62 Az EK 95. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a Tanács elfogadja azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

63 A közösségi jogalkotó különösen akkor hivatkozhat az EK 95. cikkre, ha a nemzeti rendelkezések között olyan eltérések állnak fenn, amelyek gátolják az alapvető

szabadságokat vagy versenytorzulásokat hoznak létre, és ezáltal közvetlenül érintik a belső piac működését (lásd ebben az értelemben a C-380/03. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11573. o.] 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 64 Ezenkívül, bár az EK 95. cikkre mint jogalapra akkor lehet hivatkozni, ha a nemzeti szabályozások eltérő alakulásából adódó jövőbeni kereskedelmi akadályok megelőzése a cél, az ilyen akadályok keletkezésének valószínűnek kell lennie, és a kifogásolt intézkedésnek ezen akadályok megelőzésére kell irányulnia (a fent hivatkozott Németország kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 38. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Ellenőrizni kell, hogy a 2006/24 irányelv elfogadását eredményező helyzet megfelel-e az előző két pontban leírt feltételeknek.
- 66 Ahogyan az az említett irányelv (5) és (6) preambulumbekkezdéséből kitűnik, a közösségi jogalkotó abból a megállapításból indult ki, hogy a szolgáltatásnyújtók általi adatmegőrzésre vonatkozó nemzeti szabályozások között jogalkotási és technikai eltérések állnak fenn.
- 67 E vonatkozásban a Bíróság elé terjesztett adatok megerősítik, hogy a jelen ítélet 36. pontjában említett terrortámadásokat követően több tagállam – felismerve, hogy az elektronikus hírközléshez kapcsolódó adatok a bűncselekmények, ezen belül a terrorizmus felderítésének és üldözésének hatékony eszközei – intézkedéseket fogadott el a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyekben az említett adatok megőrzésével kapcsolatban kötelezettségeket írtak elő a szolgáltatásnyújtók részére.

- 68 Az ügy iratanyagából az is következik, hogy az adatmegőrzéssel kapcsolatos kötelezettségek a szolgáltatásnyújtókra nézve jelentős gazdasági következményekkel járnak, mivel befektetéseket és jelentős üzemeltetési költségeket eredményezhetnek.
- 69 A Bíróság rendelkezésére bocsátott adatok a fentiekén kívül azt tanúsítják, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése alapján 2005-ig elfogadott nemzeti intézkedések jelentős eltéréseket mutatnak, különösen a megőrzött adatok jellege és a megőrzésük időtartama tekintetében.
- 70 Végül teljes mértékben előre látható volt, hogy azok a tagállamok, amelyek még nem rendelkeztek szabályozással az adatmegőrzés terén, e területen olyan szabályokat vezetnek be, amelyek tovább erősítik a már létező különböző nemzeti szabályok közötti eltéréseket.
- 71 A fenti körülmények ismeretében látható, hogy az elektronikus hírközléssel kapcsolatos adatok megőrzése terén elfogadott különböző nemzeti szabályozások közötti eltérések közvetlenül befolyásolták a belső piac működését, és előre látható volt, hogy e befolyás egyre jelentősebbé válik.
- 72 A fenti helyzet igazolja, hogy a közösségi jogalkotó a belső piac megfelelő működésének védelmével kapcsolatos célt harmonizált szabályok elfogadásával érje el.

- 73 A fentiekén kívül meg kell említeni, hogy az elektronikus hírközléssel kapcsolatos adatok megőrzésére vonatkozó szint harmonizálásával a 2006/24 irányelv módosította a 2002/58 irányelv rendelkezéseit.
- 74 Az utóbbi irányelv jogi alapja az EK 95. cikk.
- 75 Az EU 47. cikk értelmében az EK-Szerződés rendelkezéseit az EU-Szerződés rendelkezései nem érintik. Ezen előírás található az ez utóbbi Szerződés „Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezések” elnevezésű VI. címét bevezető EU 29. cikk első bekezdésében (a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben hozott ítélet 52. pontja).
- 76 Az EU 47. cikk ugyanis annak előírásával, hogy az EU-Szerződés rendelkezései nem érintik az Európai Közösségeket létrehozó szerződéseket, illetve az azokat módosító vagy kiegészítő további szerződéseket és okmányokat, az EU 2. cikk ötödik francia bekezdésének és az EU 3. cikk első bekezdésének megfelelően a közösségi vívmányok fenntartására és fejlesztésére irányul (a C-91/05. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2008. május 20-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-3651. o.] 59. pontja).
- 77 A Bíróság feladata gondoskodni arról, hogy az egyik fél állítása szerint az EU-Szerződés VI. címe alá tartozó és jellegük szerint joghatás kiváltására alkalmas jogi aktusok ne sértsék az EK-Szerződés rendelkezéseiben a Közösségnek juttatott hatásköröket (a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 2008. május 20-án hozott ítélet 33. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 78 Mivel a 2002/58 irányelvnek a 2006/24 irányelvvel végrehajtott módosítása közösségi hatáskörbe tartozik, az utóbbi nem alapulhat az EU-Szerződés valamely rendelkezésén, anélkül hogy megsértené annak 47. cikkét.
- 79 Annak megállapítása érdekében, hogy a jogalkotó megfelelő jogalapot választott-e a 2006/24 irányelv elfogadására, a jelen ítélet 60. pontjából következően az említett irányelv rendelkezéseinek tartalmát is meg kell vizsgálni.
- 80 E vonatkozásban meg kell állapítani, hogy az említett irányelv rendelkezései elsősorban a szolgáltatásnyújtók tevékenységeire korlátozódnak, és nem szabályozzák sem az adatokhoz való hozzáférést, sem azoknak a tagállamok rendőri vagy igazság-szolgáltatási szervei által történő felhasználását.
- 81 Közelebbről a 2006/24 irányelv rendelkezései az adatmegőrzési kötelezettségre vonatkozó nemzeti jogszabályok közelítését (3. cikk), a megőrizendő adatkategóriákat (5. cikk), a megőrzési időszakokat (6. cikk), az adatvédelmet és az adatbiztonságot (7. cikk), valamint az adatok tárolására vonatkozó követelményeket (8. cikk) érintik.
- 82 A 2006/24 irányelvben előírt intézkedések ugyanakkor nem feltétlenül foglalják magukban a tagállami szervek bűnüldözési célú fellépését. Ahogyan az többek között az említett irányelv 3. cikkéből következik, a szolgáltatásnyújtóknak kizárólag az érintett hírközlési szolgáltatások nyújtása során előállított vagy feldolgozott adatokat kell megőrizniük. Ezek kizárólag azon adatok, amelyek szorosan kötődnek az említett szolgáltatásnyújtók gazdasági tevékenységének gyakorlásához.

- 83 A 2006/24 irányelv tehát olyan műveleteket szabályoz, amelyek függetlenek a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés körébe tartozó bármely esetleges intézkedés végrehajtásától. Nem harmonizálja sem a bűnüldözési ügyekben illetékes nemzeti hatóságok által az adatokhoz történő hozzáférés, sem az említett adatok felhasználásának és azok hatóságok közötti cseréjének kérdését. A főszabály szerint az EU-Szerződés VI. címének hatálya alá eső terület körébe tartozó fenti kérdéseket az említett irányelv - többek között ezen irányelv (25) preambulumbekkezdésében és 4. cikkében foglaltaknak megfelelően – kiveszi a hatálya alól.
- 84 A fentiekből az következik, hogy a 2006/24 irányelv tartalma alapvetően a belső piac érintett ágazatában működő szolgáltatásnyújtók tevékenységeire vonatkozik, kivéve az EU-Szerződés VI. címének hatálya alá tartozó állami tevékenységeket.
- 85 A fenti jogszabályi tartalom ismeretében azt a következtetést kell levonni, hogy a 2006/24 irányelv döntően a belső piac működését érinti.
- 86 A fenti következtetés ellenében Írország arra hivatkozik, hogy a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélettel a Bíróság megsemmisítette az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a PNR adatoknak a légi szállítók általi feldolgozásáról és az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma Vámügyi és Határvédelmi Irodájának történő továbbításáról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2004. május 17-i 2004/496/EK tanácsi határozatot (HL L 183., 83. o. és helyesbítés HL 2005. L 255., 168. o.).
- 87 A fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet 68. pontjában a Bíróság úgy vélte, hogy az említett megállapodás ugyanarra az adattovábbításra vonatkozott, mint az Egyesült Államok Vámügyi és Határvédelmi

Irodája rendelkezésére bocsátott, a légiutasok utasnyilvántartási adatállományában tárolt személyes adatok megfelelő védelméről szóló, 2004. május 14-i 2004/535/EK bizottsági határozat (HL L 235., 11. o.).

88 Az utóbbi határozat az utasok – a tagállamok területén található légitársaságok utasnyilvántartási adatállományából származó – adatainak a Belbiztonsági Minisztérium alá tartozó, az Egyesült Államok Vámügyi és Határvédelmi Irodája részére történő továbbítására vonatkozott. A Bíróság megállapította, hogy az említett határozat tárgya olyan adatfeldolgozás volt, amely nem a légitársaságok szolgáltatásnyújtásának teljesítéséhez volt szükséges, hanem amelyet a közbiztonság megőrzése céljából és a bűnüldözés érdekében tartottak szükségesnek. A fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet 57-59. pontjában a Bíróság kimondta, hogy a fentihez hasonló adatfeldolgozás a 95/46 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozik, amely szerint ez az irányelv nem alkalmazandó többek között a közbiztonsággal és a büntetőjog területével kapcsolatos állami tevékenységekkel kapcsolatos személyesadat-feldolgozásokra. A Bíróság ezt követően arra a következtetésre jutott, hogy a 2004/535 határozat nem tartozik a 95/46 irányelv hatálya alá.

89 Mivel a 2004/496 határozat tárgyát képező megállapodás a 2004/535 határozathoz hasonlóan olyan adatfeldolgozásra vonatkozott, amely nem tartozott a 95/46 irányelv hatálya alá, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a 2004/496 határozatot nem lehetett az EK 95. cikk alapján érvényesen elfogadni (a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet 68. és 69. pontja).

90 A fenti megállapítások nem ültethetők át a 2006/24 irányelvre.

91 A személyes adatoknak a közhatalmi szervek által a közbiztonság biztosítása érdekében létrehozott keretnek megfelelő továbbítását érintő 2004/496 határozattól eltérően

ugyanis a 2006/24 irányelv a belső piacon működő szolgáltatásnyújtók tevékenységére vonatkozik, és nem tartalmaz szabályozást a közhatalmi szervek bűnüldöző tevékenységeit illetően.

92 Következésképpen nem lehet helyt adni a 2004/496 határozatnak a fent hivatkozott Parlament kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélettel történt megsemmisítése kapcsán Írország által felhozott érveknek.

93 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2006/24 irányelvnek az EK 95. cikk alapján történt elfogadása helyénvaló volt.

94 Következésképpen a jelen keresetet el kell utasítani.

A költségekről

95 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Írországot – mivel peresztes lett – a Parlament és a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Ugyanezen cikk 4. §-ának első bekezdése alapján a jelen eljárás beavatkozói maguk viselik saját költségeket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a keresetet elutasítja.**

- 2) **A Bíróság Írországot kötelezi a költségek viselésére.**

- 3) **A Spanyol Királyság, a Holland Királyság, a Szlovák Köztársaság, az Európai Közösségek Bizottsága és az európai adatvédelmi biztos maga viseli saját költségeit.**

Aláírások